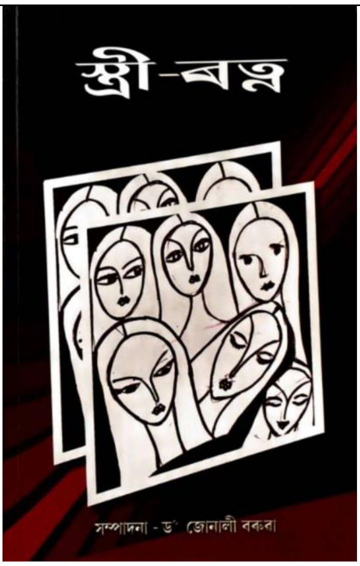

।।সূচীপত্ৰ।।

■ অসমৰ নাৰী শিক্ষা আৰু....	✍ ড° চাৰু চহৰীয়া নাথ	১
■ ড° মেৰীয়া মন্টেছৰীৰ শিক্ষা...	✍ হিৰন্য গগৈ	১০
■ ক্ৰীড়াংগণত অসমৰ নাৰীৰ...	✍ বিশ্ব ভাগৱতী	১৫
■ মহান মনিষীৰ চিন্তাত নাৰী...	✍ ধৈৰ্য্যজ্যোতি পাটোৱাৰী	২৮
■ মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শংকৰদেৱৰ...	✍ জোনালী গগৈ	৩৪
■ জয়মতী কুৱঁৰীৰ মালিতা ঃ	✍ জ্যোৎস্না বৰগোহাঁই	৪১
■ ঝাঞ্চিৰ ৰাণী লক্ষ্মীবাঈ	✍ ৰীভা দুৱৰা	৫১
■ মানৱ-দৰদী নাৰীঃ ভগ্নী নিবেদিতা	✍ দীপালি বৰুৱা ফুকন	৫৯
■ শিক্ষাবিদ ইন্দিৰা মিৰিঃ...	✍ ভূপেন গগৈ	৬৩
■ বিৰল ব্যক্তিত্বৰ অন্য নাম....	✍ দুলুমণি গগৈ	৭৭
■ ইন্দিৰা মিৰি ঃ দুৰ্গম নেফাত শিক্ষা...	✍ ভাগ্যশ্ৰী গগৈ	৮৭
■ অমলপ্ৰভা দাস ঃ জীৱন এষণা	✍ ড° কবিতা গগৈ	৯৪
■ এগৰাকী মহীয়সী গণিতজ্ঞ শকুন্তলা	✍ ইভাৰাণী বৰশইকীয়া	১০৪
■ এটি শক্তিশালী নাৰীবাদী কণ্ঠ....	✍ পূৰ্ণিমা ফুকন	১০৭
■ মহাসতী জয়মতী	✍ ড° ইচমি ৰেখা সন্দিকৈ কোঁৱৰ	১১৭
■ বলিউডত 'মহাৰজত জয়ন্তী' পূৰ্ণ...	✍ মায়া বৰুৱা	১২০
■ ৰাভা লোকসাহিত্যৰ গীত-মাতত...	✍ ড° মঞ্জু লস্কৰ	১৩১
■ কাশীকন্যা অম্বা ঃ ড° মালিনী	✍ ড° পূৰবী দুৱৰা	১৬২
■ দেৱব্ৰত দাসৰ গল্প ঃ অৰ্পিতাৰ এৰাতি	✍ ড° পূণ্যলতা গোহাঁই	১৭২
■ ৰামায়ণৰ সীতা ঃ কিছু প্ৰাসঙ্গিক...	✍ ড° ৰেৱীমণি গগৈ	১৮৬

মহান মনিষীৰ চিন্তাত নাৰীশিক্ষাৰ গুৰুত্ব

ধৈৰ্য্যজ্যোতি পাটোৱাৰী

পৃথিৱীত মানুহক 'জীৱশ্ৰেষ্ঠ' আখ্যা দিয়া হয়। ইয়াৰ মূলতে আ মানুহৰ 'বিচাৰ বুদ্ধিৰ' ক্ষমতা। এই ক্ষমতাই মানুহক জ্ঞান অৰ্জনৰ অধিকা কৰি তুলিছে। বিভিন্ন দিশত জ্ঞান অৰ্জন কৰি মানুহ শিক্ষিতৰূপে পৰিগণি হোৱাৰ লগতে উন্নতিৰ শিখৰত আৰোহণ কৰিবলৈও সক্ষম হৈছে। সমা এখনৰ উন্নতি নিৰ্ভৰ কৰে শিক্ষাৰ ওপৰত। সামাজিক প্ৰাণী হিচাপে শি হৈছে মানুহৰ বাবে এক আৱশ্যকীয় আহিলা। বৈদিক যুগৰ পৰা আৰম্ভ কৰি আজিপৰ্যন্ত সমাজত শিক্ষাৰ প্ৰয়োজনীয়তা সমানে প্ৰাসঙ্গিক তথ আৱশ্যকীয় হৈ আহিছে। শিক্ষাই মানুহৰ মনত আত্মবিশ্বাস জগায়; সিদ্ধা গ্ৰহণ কৰাৰ সমৰ্থতা আনি দিয়ে আৰু শুদ্ধ তথা সুস্থ চিন্তা কৰাৰ মানসিকতা গঢ় দিয়ে। শিক্ষা অৰ্জনৰ ক্ষেত্ৰত সকলোৰে সমান অধিকাৰ আছে। সমাজ স্ত্ৰী-পুৰুষ বুলি কোনো পাৰ্থক্য থাকিব নালাগিব। কিয়নো স্ত্ৰী-পুৰুষ উভয়ে মিলি সমাজ গঠিত হয়। সমাজৰ অগ্ৰগতিত স্ত্ৰী-পুৰুষ দুয়োজনৰ অৰিহণা সমান। গতিকে শিক্ষা আহৰণৰ ক্ষেত্ৰতো উভয়ে সমানে অধিকাৰ পা লাগিব। শিক্ষা যদিহে কেৱল পুৰুষৰ বাবেহে হয়, তেন্তে সমাজৰ উন্নতি হ'ব আধৰুৱা। সমাজ এখনৰ সামগ্ৰিক উন্নয়নৰ বাবে পুৰুষৰ দৰে নাৰী শিক্ষা সমানে প্ৰয়োজনীয়। দেশ তথা সমাজৰ প্ৰথম ভেটিটো হ'ল ঘৰখন বা

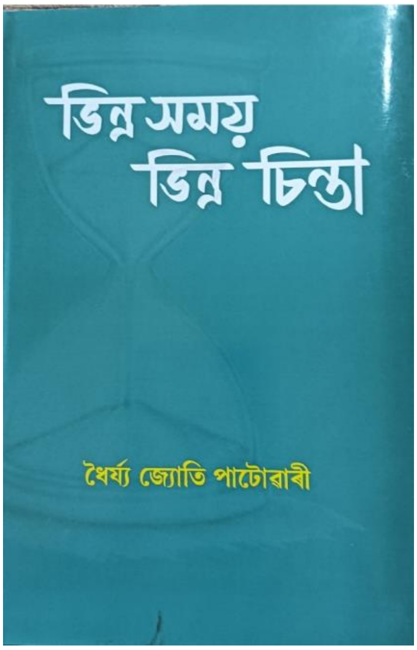

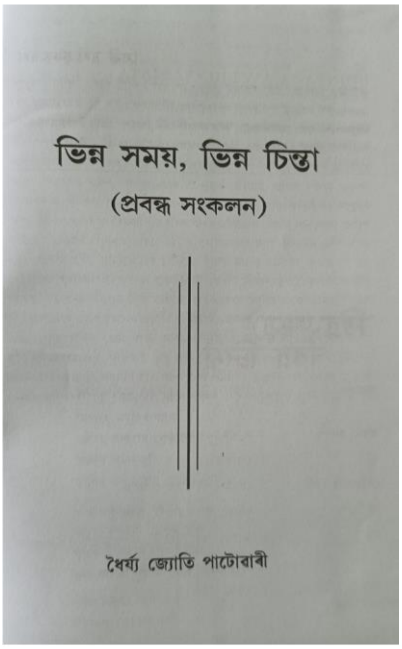
ভিন্ন সময়, ভিন্ন চিন্তা

(প্ৰবন্ধ সংকলন)

ধৈৰ্য্য জ্যোতি পাটোৱাৰী

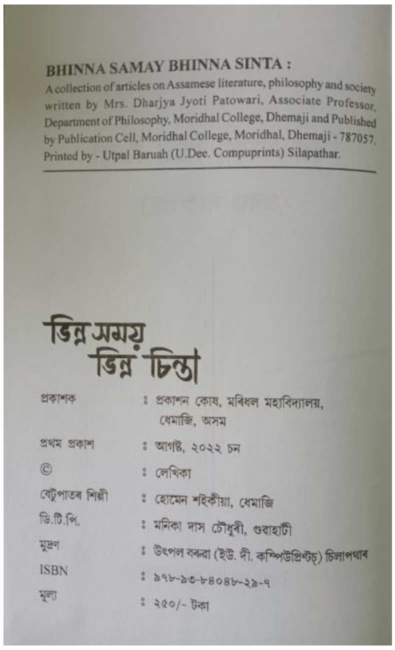
BHINNA SAMAY BHINNA SINTA :
A collection of articles on Assamese literature, philosophy and society written by Mrs. Dharjya Jyoti Patowari, Associate Professor, Department of Philosophy, Moridhal College, Dhemaji and Published by Publication Cell, Moridhal College, Moridhal, Dhemaji - 787057. Printed by - Utpal Baruah (U.Dee. Compuprints) Silapathar.

ভিন্ন সময়
ভিন্ন চিন্তা

প্ৰকাশক ঃ প্ৰকাশন কোষ, মৰিধল মহাবিদ্যালয়, ধেমাজি, অসম
প্ৰথম প্ৰকাশ ঃ আগষ্ট, ২০২২ চন
© ঃ লেখিকা
বেটুপাতৰ শিল্পী ঃ হোমেন শইকীয়া, ধেমাজি
ডি.টি.পি. ঃ মনিকা দাস চৌধুৰী, গুৱাহাটী
মুদ্ৰণ ঃ উৎপল বৰুৱা (ইউ. দী. কম্পিউপ্ৰিণ্টচ্) চিলাপথাৰ
ISBN ঃ ৯৭৮-৯৩-৮৪০৪৮-২৯-৭
মূল্য ঃ ২৫০/- টকা

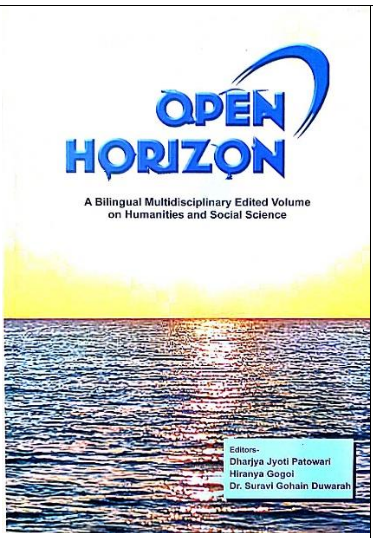

OPEN HORIZON

This volume is a bi-lingual multidisciplinary edited volume on Humanities and Social Science

© Editors and Publication Cell, Moridhal College

First Edition: August 2022

ISBN : 978-93-84048-31-0

All Rights Reserved: No part of this publication be reproduced in any form by any means without the prior written permission of the copyright owner.

The views expressed and conclusions drawn in this Volume "Open Horizon", first published August 2022 are solely attributed to the authors themselves. Neither the Editors nor the Publication Cell of Moridhal College is responsible for the views, opinion and authenticity of data in anyway whatsoever.

Price: Rs. 600/-

Published by:
Publication Cell
Moridhal College, Dhemaji – 787057 (Assam)
Email : moridhalcollege@gmail.com

Printed at:
U.Dee Compuprints,
Main Road, Silapathar-787059, Dhemaji, Assam
Email: *barua.pal@gmail.com*

৩৫. সেৱক দাসৰ গল্প ঃ অর্পিতাৰ এবাতি — 272
* ড° পুষ্প লতা গোহাঁই
৩৬. শাক-পাত, ফল-মূল, গছ ইত্যাদি ঃ এক অধ্যয়ন — 282
* ড° বেণু বৰা
৩৭. বড়ো জনগোষ্ঠীৰ ধৰ্মভিত্তিক উৎসৱ-অনুষ্ঠান ঃ এটি অধ্যয়ন — 292
* ধৈৰ্য্য জ্যোতি পাটোৱাৰী
৩৮. জয়মতী কুঁৱৰীঃ এক অধ্যয়ন (বুৰঞ্জী, জনশ্ৰুতি আৰু সাহিত্যৰ আধাৰত) — 299
* ড° জোনালী বৰুৱা
39. মিচিং ভাষাৰ বিশেষণ আৰু সৰ্বনাম ঃ এটি বিশ্লেষণাত্মক অধ্যয়ন — 307
* দুলুমণি পেগু
40. অসমৰ গ্ৰাম্য পৰ্যটন ঃ অৰ্থনৈতিক সমৃদ্ধিৰ সোপান — 323
* মায়া বৰুৱা
41. সাংস্কৃতিক পটভূমি ঃ হেঁগো বিহুৰ অতীত, বৰ্তমান আৰু ভৱিষ্যত — 329
* মিণ্টু হাজৰিকা
42. বাভা জনগোষ্ঠীৰ অন্যতম নৃত্য ঃ হানাঘোঁৰা — 337
* গৌতম ঠাকুৰীয়া
43. ভৰত মুনিৰ নাট্যশাস্ত্ৰৰ অষ্টনায়িকা আৰু সত্ৰীয়া নৃত্যত অষ্টনায়িকাৰ অভিনয় - এক অধ্যয়ন — 342
* মনিকংকনা বৰ্মন
44. ভাৰতত প্ৰাক-প্ৰাথমিক শিক্ষাৰ ক্ৰমবিকাশ — 353
* দুলুমণি গগৈ
45. মিচিং জনগোষ্ঠীৰ পৰম্পৰাগত খাদ্যভাসৰ ওপৰত এক চমু অৱলোকন — 362
* দেৱজিত হাজৰিকা
46. সাংস্কৃতিক সংৰক্ষণ আৰু পৰিবৰ্তনত বৈদ্যুতিন গণমাধ্যমৰ প্ৰভাৱ — 369
* নিৰুপম যুকন

37

বড়ো জনগোষ্ঠীৰ ধৰ্মভিত্তিক উৎসৱ-অনুষ্ঠান ঃ এটি অধ্যয়ন

ধৈৰ্য্য জ্যোতি পাটোৱাৰী*

সংক্ষিপ্তসাৰ

সাংস্কৃতিক পৰম্পৰাৰে সমৃদ্ধ বড়োসকলৰ সামগ্ৰিকভাৱে অসমৰ সাংস্কৃতিক জগতখনলৈ উল্লেখনীয় বৰঙণি আছে। বড়োসকল ধৰ্মৰ প্ৰতি যথেষ্ট অনুৰাগী। বাথৌ বোৰাই তেওঁলোকৰ ইষ্ট দেৱতা। সেয়েহে তেওঁলোকে বাথৌ বোৰাইক তুষ্ট কৰিবৰ কাৰণে বিভিন্ন সময়ত বিভিন্ন ধৰ্মভিত্তিক উৎসৱ-পাৰ্বন পালন কৰে। এনে অনুষ্ঠানবিলাকত তেওঁলোকে গীত, নৃত্য, বাদ্যযন্ত্ৰ ইত্যাদিৰ ব্যৱহাৰ কৰে। বাথৌ ধৰ্মাৱলম্বী বড়োসকলে উদ্‌যাপন কৰা খেৰাই পূজা তেওঁলোকৰ সংস্কৃতিৰ মেৰুদণ্ডস্বৰূপ। এই পূজা উদ্‌যাপনে তেওঁলোকৰ মাজত ধৰ্মীয় ভাব আৰু একতাৰ বান্ধোন কটকটীয়া কৰে। বড়োসকলে পালন কৰা আন এক গুৰুত্বপূৰ্ণ ধৰ্মীয় উৎসৱ হৈছে গাৰ্জা পূজা। পৰম্পৰা অনুসৰি চলি অহা বড়োসকলৰ নানা ধৰ্মীয় আচাৰ-অনুষ্ঠানসমূহৰ ক্ষেত্ৰত সাম্প্ৰতিক যুগৰ গোলকীকৰণৰ প্ৰভাৱত কিছু পৰিৱৰ্তন আহিছে যদিও উৎসৱ-পাৰ্বন আদিৰ মূল লক্ষ্য বা উদ্দেশ্য একেই আছে।

গুৰুত্বপূৰ্ণ অভিধা ঃ ধৰ্ম, দেৱ-দেৱী, খেৰাই শালী, বেদী, গাৰজা শালী।

* সহযোগী অধ্যাপিকা, দৰ্শন বিভাগ, মৰিধল মহাবিদ্যালয়, মৰিধল, ধেমাজি, অসম

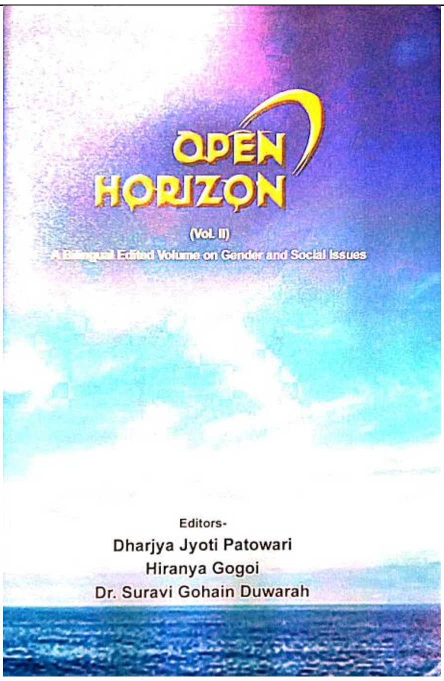

17. নিৰুপমা বৰগোহাঞিৰ 'অন্য জীৱন' আৰু 'অভিযাত্ৰী' উপন্যাসত লৈংগিক সমমৰ্যাদাৰ প্ৰসংগ ঃ এক চমু আলোকপাত
 • পংখী প্ৰিয়া শৰ্মা 150

18. জ্যোতিপ্ৰসাদৰ নাটকত নাৰীৰ মনঃস্তত্ত্বঃ ("কাৰেঙৰ লিগিৰী" আৰু "ৰূপালীম"ৰ আধাৰত)
 • অৰূপ দাস 158

19. ডৰথী ব্ৰাউন ঃ 'ছিন্নমস্তাৰ মানুহটো' উপন্যাসৰ নাৰী চৰিত্ৰ
 • ধৈৰ্য্য জ্যোতি পাটোৱাৰী 170

20. আধুনিক সমাজ আৰু নাৰী শিক্ষা
 • বন্তি দত্ত 180

21. মহিলা আৰু কন্যা শিশুৰ লগত জড়িত সমস্যা
 • হিৰণ্য গগৈ 193

22. নাৰীৰ মূল্যঃ বেজবৰুৱাৰ চুটিগল্প আৰু কিছু আপেক্ষিক চিন্তন
 • অৰুণিমা ভূঞা 199

23. ড° ভূপেন হাজৰিকাৰ গীতত জনজাতীয় আৰু জনগোষ্ঠীয় নাৰী ঃ এক আলোচনা
 • ড° ৰেণু বৰা, হেমন্ত চুতীয়া 209

24. কোচ-ৰাজবংশীয় ইতিহাসৰ কেইটিমান নাৰী চৰিত্ৰ - এক চমু অৱলোকন
 • শান্তনা শইকীয়া 222

25. জ্যোতিপ্ৰসাদ আগৰৱালা 'ৰূপালীম' নাটৰ নাৰী চৰিত্ৰ ঃ এক আলোচনা
 • লুনা বৰুৱা 230

26. ময়ু ভণ্ডাৰীৰ গল্প ঃ এক চমু অধ্যয়ন
 • ড° জোনালী বৰুৱা 239

19

ডৰথী ব্ৰাউন ঃ 'ছিন্নমস্তাৰ মানুহটো' উপন্যাসৰ নাৰী চৰিত্ৰ

ধৈৰ্য্য জ্যোতি পাটোৱাৰী*

সংক্ষিপ্তসাৰ

ভাৰতীয় ঐতিহ্য-সংস্কৃতিত অতীজৰে পৰা নাৰীক সন্মানৰ দৃষ্টিৰে চোৱা হয়। নাৰী হৈছে প্ৰকৃতি সৃষ্ট। প্ৰাকৃতিকভাৱে নাৰী আৰু পুৰুষ সমান। কিন্তু বৰ্তমানৰ সামাজিক প্ৰেক্ষাপটত ইয়াৰ এখন ব্যতিক্ৰমী ছবিহে দেখা যায়। সাংবিধানিকভাৱে নাৰী-পুৰুষক সম অধিকাৰ দিয়া হৈছে যদিও বহু ক্ষেত্ৰত ই ফলপ্ৰসূ হ'ব পৰা নাই। কিয়নো আমাৰ সমাজত নাৰী নিৰ্যাতনৰ ঘটনা আজিও নিত্য-নৈমিত্তিক। নাৰী নিৰ্যাতনৰ ঘটনা দেশৰ প্ৰান্তে প্ৰান্তে প্ৰতিদিন সংঘটিত হৈয়ে আছে। ইয়াৰ মূল কাৰণ সন্দৰ্ভত ইয়াকে ক'ব পৰা যায় যে অপৰাধীয়ে অপৰাধৰ উচিত প্ৰত্যুত্তৰ নোপোৱাটো। দেশৰ ন্যায় ব্যৱস্থাটো প্ৰয়োজনতকৈ বেছি দীঘলীয়া হোৱাৰ কাৰণে দোষীয়ে দুষ্কাৰ্য সংঘটিত কৰিবলৈ অলপো কুণ্ঠাবোধ নকৰে। সেয়েহে আমাৰ দেশৰ নাৰী আজিও অসুৰক্ষিত। নাৰী সম্পৰ্কীয় আলোচনা অসমীয়া সাহিত্যত বহুতো আছে। মামণি ৰয়ছম গোস্বামীৰ উপন্যাস 'ছিন্নমস্তাৰ মানুহটো' তাৰেই

* সহযোগী অধ্যাপক, দৰ্শন বিভাগ, মৰিধল মহাবিদ্যালয়, ধেমাজি, অসম

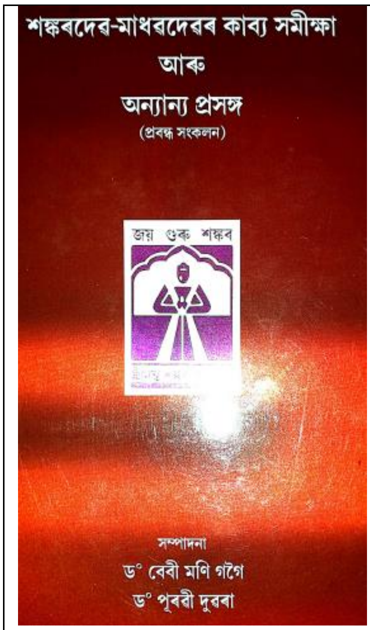

❒ বৰগীতৰ ভক্তিতত্ত্ব
○ তুলতুল ফুকন/২০৭/

❒ শ্ৰীমন্ত শঙ্কৰদেৱৰ মানৱতাবাদী দৰ্শন
○ ড° ভবানী চহৰীয়া/২১২/

❒ শ্ৰীমন্ত শঙ্কৰদেৱৰ দাৰ্শনিক চিন্তা
○ ধৈৰ্যজ্যোতি পাটোৱাৰী/২১৮/

❒ নাম-ঘোষাৰ চাৰিতত্ত্ব
○ ভাৰতী হাজৰিকা/২২৩/

❒ ভক্তি-ৰত্নাৱলীৰ ভক্তিতত্ত্ব
○ লক্ষীমাই দত্ত/২৩০/

❒ মাধৱদেৱৰ অনুবাদ ৰীতি ঃ নাম-ঘোষাৰ আধাৰত
○ ড° সুৰেশ চন্দ্ৰ বৰা/২৩৯/

❒ কীৰ্ত্তন আৰু বিনয় পত্ৰিকাঃ এক তুলনামূলক দৃষ্টি
○ ড° জোনালী বৰুৱা/২৪৮/

শ্ৰীমন্ত শঙ্কৰদেৱৰ দাৰ্শনিক চিন্তা

○ ধৈৰ্যজ্যোতি পাটোৱাৰী

সৰ্বসাধাৰণৰ মনক আধ্যাত্মিক চিন্তাৰে সমৃদ্ধ কৰা, বিশ্বজগতৰ মংগলৰ অৰ্থে শান্তি, মৈত্ৰী আৰু ভাতৃত্ববোধৰ শিক্ষা বিলাই দিয়া, প্ৰকৃত মানৱ ধৰ্মৰে সমৃদ্ধ সনাতন বৈষ্ণৱ ধৰ্ম প্ৰৱৰ্তন কৰোঁতা শঙ্কৰদেৱক এগৰাকী অৱতাৰী পুৰুষৰূপে গণ্য কৰিব পৰা যায়। সমাজ সংস্কাৰৰ দৰে মহৎ উদ্দেশ্য আগত ৰাখি ধৰ্ম-চৰ্চা আৰু প্ৰচাৰ কৰা শঙ্কৰদেৱ আছিল প্ৰকৃতাৰ্থত এজন যুগনায়ক। গীত, নৃত্য, বাদ্য আদি আছিল তেওঁৰ অধ্যাত্ম সংস্কৃতি প্ৰচাৰৰ আহিলা। তেওঁ ৰচনা কৰা বৰগীতৰ কথা আৰু সুৰে মানুহৰ হৃদয়ত অন্তৰস্পৰ্শী ভক্তিৰ নিজৰা বোৱাব পাৰিছিল। সংস্কৃতিবান শঙ্কৰদেৱৰ ধৰ্মপ্ৰচাৰৰ অন্তৰালত আছিল জাতি গঠনৰ মূল লক্ষ্য। তেওঁ উপলব্ধি কৰিছিল যে অসমৰ বিভিন্ন মতাৱলম্বী লোকৰ মাজত ঐক্য, সম্প্ৰীতি আৰু আধ্যাত্মিক ভাব জগাই তুলিবৰ কাৰণে এটা সহজ আচৰণীয় সাধন পন্থা বা ধৰ্মমাৰ্গৰ প্ৰয়োজন। জীৱনৰ আদি সময়ত বাৰ বছৰ কাল ভাৰতবৰ্ষৰ বিভিন্ন প্ৰান্তৰ বিভিন্ন তীৰ্থস্থান, ধৰ্মস্থান, মঠ-মন্দিৰ আদি ভ্ৰমণ কৰি, সেই সময়ৰ বিশিষ্ট ধৰ্মসাধকসকলৰ চিন্তাধাৰাৰ সৈতে তেওঁৰ পৰিচয় ঘটিছিল। সেই সময়ত অসমত চলি থকা বলি-বিধান আৰু দেৱ-দেৱীৰ পূজাৰ পৰা জনসাধাৰণৰ মন আঁতৰাই আনি একমাত্ৰ ভগৱান বিষ্ণুক সেৱা কৰাৰ বাবে অনুপ্ৰেৰণা যোগাই নৱবৈষ্ণৱ ধৰ্ম প্ৰচাৰ কৰিছিল। মানুহক ভগৱান শ্ৰীকৃষ্ণৰ গুণ আৰু মাহাত্ম্যৰ প্ৰতি আকৰ্ষিত কৰাৰ উদ্দেশ্য আগত ৰাখি তেওঁ বিভিন্ন